

Na Olšanech jezdí k hrobům autíčko

Lucie Fialová

Elektromobilem rozváží návštěvníky Olšanských hřbitovů k jejich rodinným hrobům Zdeněk Havlíček. Vozítko, jež parkuje u hlavní vrátnice, slouží od jara starším a méně pohyblivým lidem.

Služba se osvědčila, popularita stoupá, lidí svezu víc a víc, vyprávěl Právo.

„Zpočátku to okukovali, nevěřicně se ptali, jestli se opravdu můžou svézt a zadarmo,“ vzpomíná s úsměvem Havlíček. Teď už prý má stále klienty. Někdy za den svezu i třicet cestujících.

„To už se mi stalo asi třikrát,“ přibližuje, jak často usedá za volant. Samozřejmě záleží hodně na počasí, jak pozůstalí chodí.

Areál s více než dvěma milióny pohřbených zabírá kolem 50 hektarů. Takže lidem, kteří špatně chodí, může činit potíže dostat se z jednoho konce na druhý. Vozítko šetří jejich nohy i čas. Zatím jezdí jediné, pokud se nápad osvědčí, mohlo by se podle ředitele Správy pražských hřbitovů Martina Červeného objevit

také na ostatních velkých pražských hřbitovech, například Vinohradském, Ďáblickém nebo na Malvazinkách.

„Když vidím, že jde stará babička, sama nabídnu, jestli nechce svézt,“ říká vrátná Jitka Korfová. Lidé samozřejmě můžou požádat sami. „Vrátnice 8, přijed prosím, mám tu jednu zájemkyni,“ volá právě z vrátnice

Areál s více než dvěma milióny pohřbených zabírá kolem 50 hektarů

číslo 8 u vchodu z ulice Jana Želivského Havlíčkovi, který sedí v kanceláři u hlavního vchodu. Řidič, který se střídá s dalšími dvěma kolegy techniky, dorazí za pár minut. Auto pojme kromě něj dalších pět osob. „Když se jde z kopce, tak to jde, do kopce je to pro starého člověka horší,“ opodstatňuje Havlíček službu.

„Je to docela hezký nápad, protože spousta lidí má problémy s chůzí,“ myslí si jedna z návštěvnic zelené oázy. „Ale ještě ne-

Foto PRÁVO – Lucie Fialová

Zdeněk Havlíček pracuje jako technik, od jara jezdí jako řidič elektromobilu.

mám hůl a bylo by mi věru hanba to použít,“ odpovídá na dotaz Práva, jestli by se svezla. Procházku mezi hroby bere jako terapii. „Když mám cíl, jdu, když nemám cíl, ležím,“ dodala s úsměvem.

I druhá dotázaná řekla, že radši chodí pěšky a pozoruje okolí. „Prohlížím si náhrobky a čtu nápisy a hledám hroby známých lidí,“ říká. Na Olšanech leží třeba Borovský, Erben, Voskovec a Werich, Lada, Mánes, stojí tu díla Myslbeka, Šalouna, Bílka nebo architektů, kteří se podíleli na výstavbě Národního muzea.

Přestože v některých částech areálu řada hrobů dávno zpustla a rozpadá se, podle Korfové jiní pozůstalí na svoje nebožtíky nezapomínají. „Lidi chodí hrozně moc, třeba i denně. Rádi si popovídají,“ líčí svoje zkušenosti žena, která jako vrátná pracuje šest let. „Vypadá to, že práce není moc, ale někdy nevíte, kam dřív skočit. Máte telefon, v tom přijede auto, přijdou lidi, co chtějí půjčit konev, nebo si hodně chodí stěžovat, že je tady přepadli,“ vypočítává, co všechno musí někdy v jednu chvíli řešit.